

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.676/2026/6.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Dzsula Marianna bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Fazekas Tamás ügyvéd (cím1)

Az alperes:

név1 (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Bodolai László ügyvéd (cím3)

A per tárgya:

Sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.072/2026/11-II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 31.P.23.211/2025/10/II.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes által szerkesztett lapot kiadó név² részére 317.500 (háromszáztizenhétezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az esedékesség napjáig fizesse meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára. Az illeték megfizetése jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A cím⁴ban kertvárosi övezetben családi házas utcában helyezkedik el a név³ (korábbi neve: név⁴). A felperes üzemeltet ott egy további vendégházat, és az utcában további két kisebb forgalmú panzió is található, amelyeket nem a felperes üzemeltet. A felperes összességében a cím⁵ szám alatti hostel, és a cím⁶ alatti vendégház tulajdonosa és üzemeltetője.

[2] A felperes által tulajdonolt és üzemeltetett hostel és vendégház az utcában található két másik panziónál jóval nagyobb forgalmat bonyolít, ezek kapuja és ajtaja folyamatosan nyitva áll, a másik két panzióba csak előzetes telefonos bejelentkezés alapján lehet bejutni.

[3] 2021–2022-től kezdődően, különösen 2024-2025-ben a hostelt, illetve a vendégházat érintően számos bejelentés érkezett, és ezek nyomán több rendőrségi intézkedés is történt, összesen 26 alkalommal. A rendőri intézkedések egy része azzal volt kapcsolatos, hogy a lakók kábítószer forgalmazását észlelték.

[4] Az alperes által szerkesztett portál internetes portálon 2025. szeptember 28-án cikk jelent meg „cikkcím” címmel.

[5] A felperes a cikk miatt az alperesnek 2025. október 22-én e-mailben helyreigazítási kérelmet küldött, amelyet az alperesnél átvettek, de a kérelemnek nem tettek eleget.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[6] A felperes keresetében arra kérte kötelezni az alperest, hogy 24 órán keresztül önálló hírként, az portál főoldal tetején oly módon, hogy legörgetés nélkül olvasható legyen,

és a szövegre kattintva a link az eredeti cikkekre mutasson, „Helyreigazítás cím7i hostellel kapcsolatos valótlan állítás miatt” szövegezéssel, a tartalmak főoldali megjelenésével azonos betűtípussal és betűméretben, saját kommentár nélkül, és a cikk jelenlegi elérhetőségi helyén (<https://portál/alcím>) a cikk címe alatt és a törzsszöveg felett, míg a cikk elérhető, de minimum 30 napig, az eredeti cikk megjelenésével valamennyi eszközről (mobil, tablet, PC) megtekintve azonos tipográfiai jellemzőkkel, a jogsértő szöveggel azonos betűmérettel és betűtípussal, mindenfajta kommentár nélkül tegye közzé az alábbi közleményt:

- [7] „Helyreigazítás cím7i hostellel kapcsolatos valótlan állítás miatt
- [8] A „cikkcím” című, 2025. szeptember 28-án megjelent cikkünkben
- [9] valótlanul híreszteltük, hogy a cikkben szereplő panzió/hostel vendégei használták a cikkben szereplő típus személygépjárművet (1. közlés),
- [10] valótlanul állítottuk, hogy a törött üvegek, bongok és használt fecskendők forrása a cikkbeli panzió/hostel lenne (2. közlés),
- [11] az esetleges utcai droghasználatot és prostitúciót a cikk abban a valótlan színben tünteti fel, hogy annak forrása is a panzió/hostel (3. közlés),
- [12] valótlanul állítottuk, hogy a panzió/hostel üzemeltetője csak hosszú távú szobabérletről adott tájékoztatást (4. közlés),
- [13] valótlanul állítottuk, hogy a sok panasz hatására végül hatóságilag bezárták a panziót (5. közlés),
- [14] valótlanul híreszteltük, hogy a panziót/hostelt a cikkbeli időszakban nem újították fel és nem volt bezárva, továbbá vendégeket fogadott a felújítás, bezárás alatt (6. közlés),
- [15] azt a valós tény, hogy az első ellenőrzéskor nem állt rendelkezésre üres szoba és 90 napon belül visszajött a „név5”, abban a hamis színben tünteti fel a cikk, hogy a hostel ellenőrzés nélkül kapta meg a működési engedélyt (7. közlés),
- [16] valótlanul híreszteltük a panzióról/hostelről, hogy »Késsel kergették egymást a vendégek. Berohant egy nő az egyik szomszéd házába menekülés közben, majd magára zárta belülről az ajtót. A tulajdonosok fel sem fogták, ki és miért rontott be az otthonukba, amikor a pasi berúgta az ajtót, és a hajánál fogva kirángatta a nőt« (8. közlés),
- [17] valótlanul híreszteltük, hogy a panzió/hostel vendégeit hetente viszik el a rendőrök.” (9. közlés).
- [18] A felperes a kereset jogalapjaként hivatkozott a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §-ára.
- [19] Keresetének indokolásaként a felperes előadta, hogy a sajtószabadság gyakorlása nem terjed ki a valótlan tények állítására, illetve híresztelésére, a sajtónak feladata közlései valóságtartalmának ellenőrzése. Amennyiben az alperes kellő körültekintéssel és a szakmai szabályokat betartva járt volna el, akkor tudomást szerezhetett volna a sérelmezett közlések valótlanságáról, azonban a foglalkozása körében elvárható gondosságot elmulasztotta, a közléseit híresztelésként lehet értékelni. Külön sérelmezte a felperes, hogy az alperes részéről őt a cikk megjelenése előtt az újságíró nem kereste meg, tőle információt nem kért.
- [20] Előadta, hogy ő maga a cím5 szám alatti név3t üzemelteti, a cikk a hostelnaként működő panziót és a hozzá kapcsolódó magánházakat említi, a cím8 szám alatti vendégházat is ő működteti, az utcában magánszemélyként ingatlant is bérel.
- [21] A felperes azt sérelmezte, hogy az utca közbiztonságával, a lakók panaszaival kapcsolatos vélt és valós anomáliákkal foglalkozó cikk az összes probléma forrásaként valótlanul, az általa üzemeltetett hostelt jelöli meg.

[22] Az egyes közlések kapcsán előadta, hogy a cikkben valótlanul szerepel, hogy egy típus személygépkocsit a hostel vendégei használnának (első közlés); valótlanul állította, hogy a törött üvegek, bongok és használt fecskendők forrása a panzió/hostel lenne (második közlés), mert az utcában a hostel vendégei mellett számtalan járókelő is megfordul, ezért a cikk az esetleges utcai droghasználatot és prostitúciót abban a valótlan színben tünteti fel, hogy ennek egyetlen forrása a hostel/panzió lenne (harmadik közlés). Megjegyezte, hogy ilyen tárgyban hatósági eljárás ténylegesen nem indult.

[23] Keresetében a felperes előadta, hogy valótlan az a híresztelés, hogy az üzemeltető (felperes) állítása szerint a szobákat hosszú távra adják ki (negyedik közlés), mivel ő ilyen állítást nem tett, az önkormányzatnak pedig azt a tájékoztatást adta, hogy a vendégház lakrészeit hasznosítja hosszabb távú kiadással, emellett a hostel honlapja szerint a szobákat akár egy éjszakára is ki lehet venni, ezzel ellentétes információt senkinek sem adott.

[24] A kereset valótlanul minősítette azt a híresztelést is, hogy a sok panasz hatására került sor arra, hogy hatóságilag a panziót bezárták (ötödik közlés). A valóságban 2022. szeptember 22-én helyszíni hatósági ellenőrzés zajlott, ezt követően rendelte el a XV. kerületi önkormányzat a szálláshely ideiglenes bezárását 90 napra, ennek oka azonban a megállapított műszaki hiányosságok voltak.

[25] A kereset szerint valótlan az a híresztelés, hogy a bezárás alatt nem történt a hostelben felújítás, illetve valótlanul állították, hogy nem is volt bezárás, és az állítólagos bezárás-felújítás alatt a panzió vendégeket fogadott volna (hatodik közlés).

[26] A keresetben a felperes előadta, hogy a név5 ellenőrzésekor valóban nem állt rendelkezésre a hostelben üres szoba, amit a cikk abban a hamis színben tüntet fel, hogy a hostel ellenőrzés nélkül kapott működési engedélyt. Az ellenőrzést más alkalommal elvégezték, és a hostel szabályosan kapott működési engedélyt (tanúsítványt) (hetedik közlés).

[27] A keresetben a felperes azt is előadta, hogy a Budapest XV. Kerületi Rendőrkapitányság tájékoztatásában jelölt 74 esetből csak 43 kapcsolható a felperes ingatlanaihoz (az említett ügyek 58 %-a), ami nem igazolja, hogy a problémák forrása kizárólag a hostel, illetve a vendégház lenne; valótlan híresztelés az is, hogy késsel kergették egymást a vendégek (nyolcadik közlés); és valótlan tény az, hogy a hostel vendégeit hetente viszik el a rendőrök (kilencedik közlés).

[28] Az alperes ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[29] Az alperes előadta, hogy a sajtó mindenképpen jogosult beszámolni a hivatalos eljárásokkal érintett ügyekről, és az adott esetben több rendőrségi eljárás is folyamatban volt. Az alperes külön hivatkozott az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII. 11.) AB határozat indokolásának [50] bekezdésére.

[30] Az alperes az első közlés tekintetében közölte, hogy a felperesnek nincs keresetösségi joga, személyes érintettsége, mert a típus személygépkocsival kapcsolatos kijelentések a hostel vendégeire, és nem a felperesre vonatkoznak.

[31] A negyedik közlés tekintetében előadta, hogy az a kérdés, hogy a felperes korábban hosszú távú bérbeadásról nyilatkozott vagy sem, a felperes megítélése szempontjából közömbös, lényegtelen körülmény.

[32] A hetedik közlés esetében külön előadta azt, hogy abból nem lehet arra következtetni, hogy a hostel ellenőrzés nélkül kapott volna működési engedélyt.

[33] A kilencedik közlés esetében előadta, hogy az nem a hostelre vonatkozik, és a kérelem pontatlan is annyiban, hogy nem jelöli meg, hogy az idézett szövegrész melyik állítása lenne valótlan.

Az első- és másodfokú ítélet

[34] Az elsőfokú bíróság az ügyben részletes bizonyítást folytatott le, iratokat szerzett be, illetve tanúkat hallgatott meg.

[35] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy tegye közzé öt napon belül az portál internetes portál főoldalán a »Helyreigazítás a „cikkcím” című cikk miatt« közleményt, és ezen keresztül tegye közvetlenül elérhetővé a dátum napján megjelent eredeti cikket; egyidejűleg helyezze el a cikk címe alatt, a lead felett mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább harminc napig: „Helyreigazítás: A cikkben valótlanul híreszteltük, hogy a hostel/panzió üzemeltetőjének állítása szerint a szobákat hosszú távra adják ki, valótlanul híreszteltük, hogy lakossági panaszok miatt történt a hostel/panzió ideiglenes bezárása, a valóságban a hatóság műszaki hiányosságok miatt rendelt el ideiglenes bezárást. Valótlanul híreszteltük azt is, hogy a hostel az ideiglenes bezárás ideje alatt is nyitva volt, működött, és felújítás nem történt.”

[36] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[37] Kötelezte az portál név6-t, hogy fizessen meg felperesnek 15 napon belül 150.000 forint + áfa perköltséget, továbbá az államnak 36.000 forint illetéket.

[38] Ítéletének indokolásában Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) IX. cikk (2) bekezdésében, IX. cikk (6) bekezdésében, az Smtv. 4. § (1) bekezdésében, 10. §-ában, 12. § (1) bekezdésében, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) és (2) bekezdésében, 496. § (1) és (3) bekezdésében foglaltakat idézte. Utalt a 3/2015. (II. 2.) AB határozatban foglaltakra.

[39] Kifejtette, hogy a 7/2014. (III. 7.) és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatokban foglaltak alapján – a közügyekre vonatkozó véleménynyilvánítási szabadság kiemelt védelmére tekintettel – a közérdeklődésre számot tartó ügyben kifejtett vélemények, kijelentések vonatkozásában fokozottabb tűrési kötelezettség terheli a közéleti szereplőket.

[40] A cikk a cím4ban lakók panaszai alapján a lakókörnyezet leromlásáról, a közbiztonság romlásáról, a lakók által tapasztalt és panaszolt körülményekről, és a különböző hatóságoktól kért intézkedések elmaradásáról, illetve ezek eredménytelenségéről szól; a környékbeli lakókat, a társadalom egy csoportját közvetlenül érintő közérdekű problémáról számol be.

[41] A felperes a cikkben említett panzió/ hostel tulajdonosa és egyéni vállalkozóként üzemeltetője, a közlések tehát őt, illetve a vállalkozását érintik.

[42] Ezen közlések tekintetében azonban a felperesnek az elsőfokú bíróság szerint nincs nagyobb tűrési kötelezettsége.

[43] Az egyes közléseket vizsgálva az elsőfokú bíróság az alábbiakra mutatott rá.

[44] A típus személygépkocsi illegális használata miatt név7 tett bejelentést, aki látta, hogy az abból kiszálló személyek a felperes hostelébe mennek be, ez ténybeli alapot szolgáltat arra, hogy ezek a személyek a hostel vendégei voltak. (első közlés)

[45] A cikk nem azt állította, hogy az utcán heverő csikkek, törött üvegdarabok, bongok és használt injekcióstűk kizárólag a hostel/panzió vendégeitől származnának. (második közlés)

[46] A cikk szerint „A problémák forrása egy panzió, a panzió - ma már hivatalosan hostel”, e közlés valós voltát bizonyítja név7 tanú vallomása, aki 2025. szeptember 12-én látta és videófelvételt is készített arról, hogy közvetlenül az ingatlana melletti ház előtt droghasználat történik, és az általa látott személyek a hostelből jöttek ki. Ekkor az utcáról a rendőrök három embert előállítottak. név8 tanú is látta, hogy a hostelbe mennek be „kétes” személyek, emellett a 2025. június 6-án, 2025. július 30-án, 2025. augusztus 20-án és 2025. szeptember 11-én történt eseményeket rögzítő rendőri jelentések is azt igazolják, hogy a hostel valamint a vendégház vendégei kábítószer fogyasztanak, illetve forgalmazhatnak. A cikk nem azt híresztelte, hogy a problémák forrása kizárólag a hostel lenne.

[47] Az írás a lakók által tapasztalt és panaszt utcai prostitúciót sem tünteti fel abban a hamis színben, hogy annak a forrása a hostel/panzió (harmadik közlés), a cikk e körben azt írta, hogy „A prostitúció sem titok többé, Rendszeresen látni, hogy valaki szexuális szolgáltatást nyújt a parkoló autókban” és nem utalt arra, hogy ezt a tevékenységet a hostel lakói végeznék, erre a cikk szöveggörnyezete alapján sem lehet következtetni.

[48] A negyedik közlés való voltát az alperes nem bizonyította. név9 vallomása szerint a vendégház lakrészeinek kiadása történik hosszú távra, a hostel honlapja szerint a szobák egy napra is kivehetők; életszerűtlen, hogy a felperes, mint üzemeltető erre vonatkozóan valótlan információt adjon.

[49] Az alperes nem bizonyította azt sem, hogy a hostel/panziót a cikkben említett közállapotok miatti lakossági panaszok hatására zárták be (ötödik közlés); az önkormányzat hatósági osztálya a műszaki hiányosságok pótlására rendelte el 90 napra az ideiglenes bezárást. A hostel/panzió ideiglenes bezárásának a valós oka nem tekinthető lényegtelen körülménynek.

[50] Az alperes nem bizonyította, hogy a hostel a bezárás alatt „zavartalanul nyitva volt mindig, és működött akkor is, amikor hatóságilag be volt zárva”, továbbá, hogy „semmiféle felújítás nem történt”. (hatodik közlés) Az a tény, hogy külső felújítás nem történt, nem bizonyítja, hogy belső felújítási munkákat sem végeztek, az pedig, hogy a tanúk erre utaló körülményt nem észleltek, lényegtelen, mert a felperes fotókkal is bizonyította, hogy felújítási munkát végzett, valamint az ideiglenes bezárás okául szolgáló és előírt műszaki felújítást nyilvánvalóan el kellett végeznie, mert az önkormányzat hatósági osztálya az általa előírtak teljesítését ellenőrizte.

[51] A cikk azt a valós tény, hogy a név5 ellenőrei első alkalommal nem tudtak szabad szobát megtekinteni, és később végezték el az ellenőrzést (hetedik közlés), nem tünteti fel abban a hamis színben, hogy a hostel szabálytalanul kapott működési engedélyt; a közlés ezt nem tartalmazza, és abból az átlagos tájékozottságú olvasó sem erre következtet.

[52] A nyolcadik közlés egy idősebb nő elmondását híreszteli, annak valós ténybeli alapja van.

[53] A kilencedik közlés kellő ténybeli alappal bír. A rendőri jelentések egyértelműen igazolják, hogy a hostelből és a vendégházból a rendőrhatalóság számtalan esetben állított elő különböző személyeket, különösen 2025-ben, amit az utcában élő tanítónő – akinek a közlését az alperes a cikkben híresztelte – a gyakori rendőri megjelenés miatt értékelhetett heti gyakoriságúnak.

[54] A rendőrség hivatalos jelentései szerint 2025. januártól szeptember 20-ig (9 hónap alatt) 15 esetben került sor a hostel, illetve a vendégház lakóival kapcsolatosan rendőri

intézkedésre; január, február, április, augusztus és szeptember folyamán történt előállítás. A közlés túlzó, de a lényegét tekintve a valóságnak megfelel.

[55] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a negyedik, ötödik és hatodik közlések tekintetében kötelezte helyreigazítás közzétételére az alperest.

[56] A hírportál üzemeltetőjét a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperes részére perköltség megfizetésére.

[57] A felperes és az alperes fellebbezései folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta, és a keresetet teljesen elutasította.

[58] Mellőzte az alperes kiadójának perköltség- és illeték megfizetésére kötelező rendelkezést. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a felperest az együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére, valamint a kereseti és a fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte.

[59] A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság döntésének alkotmányos alapjait nem kellő részletességgel fejtette ki, ezért azt saját ítéletének indokolásában pótolta.

[60] Rögzítette, hogy az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján vélemény helyreigazítására nincs lehetőség. Vizsgálni kell azt, hogy a kifejtett véleménynek melyek voltak a ténybeli alapjai. Egyértelművé tette, hogy az ügy az összefüggésekre is figyelemmel, közügynek minősül, közéleti szórólásról van szó, ennek megfelelően kell megítélni a véleménynyilvánítás alkotmányos lehetőségeit az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozata, a 34/2017. (XII. 11.) AB határozata, valamint a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatban rögzített szempontok alapján. Utalt arra is, hogy az alkotmányos alapjogok összeütközésére figyelemmel, alkalmazni kell az Alkotmánybíróság által a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozatban is kidolgozott ún. „alapjogi tesztet”, valamint figyelembe kell venni az Alkotmánybíróság 23/2019. (VII. 18.) AB határozatának főbb megállapításait a sajtótudósítás szabadsága körében.

[61] A másodfokú bíróság utalt a Kúria következetes gyakorlatára, arra nézve, hogy a kifogásolt közléseket azok összefüggéseiben kell vizsgálni (Kúria Pfv.IV.20.394/2019/3.; Pfv.IV.20.685/2021/4.; Pfv.IV.20.819/2021/4.; Pfv.IV.21.483/2021/5.).

[62] Alapvetően azt találta vizsgálandónak, hogy történt-e valótlan tényállítás a sajtószerv részéről, illetve valós tények hamis színben való feltüntetése.

[63] Vizsgálati alapelvként rögzítette, hogy a sajtó tevékenységének egyik alapvető részét képezi a közérdekű eseményekről, tényekről, körülményekről történő beszámolás, az ezzel kapcsolatos viták bemutatása. Nem állapítható meg sajtó-helyreigazítási felelősség akkor, ha a cikk alapvetően közli az elérhető információkat, erőfeszítéseket tesz a tények ellenőrzésére, a maga részéről kellő gondossággal jár el. Ebbe a folyamatba még az is beleférhet, ha bizonyos információkat jóhiszemű magatartás mellett sem ismer fel. Ugyancsak alapelvként rögzítette a másodfokú bíróság, hogy értékítélet cáfolata nem lehetséges. A sajtó-helyreigazítás szempontjából nem minősül kötelezettségnek az, hogy az ellenérdekű felet előzetesen megkeressék, vagy felajánlják a válasz lehetőségét {3247/2023. (IV. 9.) AB határozat, indokolás [40]}.

[64] Ugyancsak kiindulópontként rögzítette a másodfokú bíróság, hogy a felperes személyében nem minősül közszereplőnek, de egészében közügyről van szó. Ezen alapul a felperes fokozott tűrési kötelezettsége, vagyis az, hogy a hostel működésével kapcsolatos kritikai álláspontot tűrni köteles, tekintettel az adatok szerint bekövetkezett rossz közbiztonságra, és a cikkben megjelölt erre vonatkozó okokra.

[65] A másodfokú bíróság azt is kiemelte, hogy a sajtó-helyreigazítás szempontjából nem a felperes szubjektív sértettség-érzése a döntő, hanem az átlagolvasó szemléletmódja („Tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is”). Ugyancsak általánosságban rögzítette a másodfokú bíróság azt, hogy nincs helye sajtó-helyreigazításnak akkor, ha valós tényeken alapuló logikus következtetések levonására kerül sor. A perbeli cikk helyi közbiztonsági problémákkal foglalkozik az összefüggések vizsgálata mellett, alapvetően az aggasztó helyzet miatt a sajtóhoz forduló lakók elmondása alapján. Azt is rögzítette a másodfokú bíróság, hogy a kialakult problémák okaként nem kizárólag a felperes által üzemeltetett panziót/hostelt jelölte meg a cikk.

[66] Ezt követően vizsgálta az egyes közléseket a másodfokú bíróság azzal, hogy a 8. számú közlésre a fellebbezés nem terjed ki.

[67] Az első közlés tekintetében megállapította, hogy a kifogásolt formában az a közleményben nem szerepel. A közlés konkrétan alapvetően arról szól, hogy a kérdéses típus gépkocsit valaki rendszeresen prostitúcióra használta. Ennek a közlésnek pedig volt ténybeli alapja. Logikus következtetést vontak le a történetekből.

[68] A második közlés esetében a másodfokú bíróság szerint a cikk nem állítja, hogy a hostel lenne a szemét, illetve a kábítószer fogyasztásra utaló tényezők forrása. Alapvetően a közterület tisztaságával foglalkozik témaként.

[69] Ehhez hasonlóan a droghasználat, illetve a prostitúció forrásaként, valamint a leírtak alapjaként a cikk rendőri intézkedésekre hivatkozott, és azokra nézve a rendőrség közlésére vonatkozóan volt ténybeli alap. Rögzítette azt is, hogy való tény hamis színben való feltűntetése kizárólag akkor lehetséges, ha van valós tény, itt azonban kizárólag a lakók feltételezéséről van szó.

[70] A negyedik közlés esetében a másodfokú bíróság szerint a cikk egésze szempontjából lényegtelen kérdés, hogy a felperes vezetőként miként nyilatkozott a hosszú távú, illetve a napi szobakiadás tekintetében, ezért helyreigazításnak nincs helye.

[71] Az ötödik közlés tekintetében a másodfokú bíróság kifejtette, hogy valós tény, hogy a panzió működésével szemben, illetve annak hatásai okán számos lakossági panasz keletkezett. Az önkormányzat az ügyben vizsgálódott. Igaz ugyan, hogy az időleges bezárásra nem a konkrét panaszok, hanem műszaki problémák vezettek. A nyilatkozó személyek (lakók) alappal érzékelhették úgy, hogy panaszaik hatására történt az időleges bezárás, ezért nincs helye helyreigazításnak.

[72] A hatodik közlés kapcsán a felújítás és a bezárás közötti kapcsolat esetében megállapította, hogy a nyilatkozó személyek alappal adhatták elő azt, hogy a maguk részéről a felújítás jeleit nem látták. Ők nyilvánvalóan a belső felújításról tapasztalatokat nem szerezhettek, külső felújítással pedig nem találkoztak. Összességében úgy foglalt állást, hogy a bezártság okának tárgyalása, illetve az erre vonatkozó közlés a felperes személyének megítélése szempontjából közömbös.

[73] A hetedik közlés kapcsán, amely a név5 ellenőrzése és a működési engedély hiányával volt kapcsolatos, a másodfokú bíróság szerint nem történt való tények hamis színben való feltűntetése. A leírtakból okszerűen nem vonható le következtetés a működési engedély hiányára.

[74] A kilencedik közlés kapcsán a rendőri intézkedések gyakoriságára utaló közlés eltúlzott ugyan, de a rendőrség tájékoztatása alapján megállapítható, hogy jelentős számban került sor rendőri intézkedésre, így maga a mennyiségi tévedés, mint túlzás nem ad alapot helyreigazítás elrendelésére.

[75] Ilyen körülmények között a másodfokú bíróság a felperes keresetét jogalap hiányában teljességgel elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[76] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését, és – a 8. közlés kivételével – a keresetnek történő teljes mértékben helyt adó ítélet meghozatalát.

[77] A felperes megsértett jogszabályként kizárólag az Smtv. 12. § (1) bekezdését jelölte meg.

[78] A felperes elvi álláspontként rögzítette, hogy a jogerős ítélet több tekintetben törvénysértő, és rossz mérlegelés (okszerűtlen, részben iratellenes) történt, ugyanakkor a Pp. 279. §-ának megsértésére nem hivatkozott.

[79] Ugyancsak elvi kiindulópontként rögzítette, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján, a hiányosságok ellenére a kereset érdemben elbírálható annak ellenére, hogy a másodfokú bíróság részéről a tényállás „kijavítása és kiegészítése” meglehetősen sajátos formában, mintegy „ömlesztett” módon történt.

[80] A felperes azt nem vitatta, hogy a közbiztonsági problémák helyi közügyet jelenthetnek. Álláspontja szerint a felperesnek kizárólag a közügy tekintetében van fokozott tűrési kötelezettsége, ugyanakkor a tudottan valótlan hamis tények közlése, híresztelése, valós tények szándékosan hamis színben való feltüntetését közügy esetében sem köteles eltűrni, ezért a keresetben megjelölt tényállítások körében helyreigazításnak van helye. A sajtó alapvető kötelessége lett volna az ő megkeresése, álláspontjának történő helyt adás, és a hatóságok előzetes megkeresése is.

[81] A felperes elvi jelentőséggel adta elő azt, hogy nincs fokozott tűrési kötelezettsége a hatásvadász kijelentésekkel, a drámai módon eltúlzott közlésekkel, az egyoldalú ábrázolással szemben. Az alperesnek viselnie kell a szakmai igénytelenségének következményeit.

[82] A felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság egyoldalúan értelmezte az összefüggéseket. A kialakult helyzet miatt egyetlen „hibás” intézményként a hostelt (panziót) jelölte meg. A felperes által tulajdonolt intézménnyel kapcsolatban preconcepciók eljárást folytatott a sajtószerv.

[83] Szintén összefoglalólag adta elő a felperes, hogy a valótlan tényállítás, a való tény hamis színben való feltüntetése közéleti vitában sem védelmezett. A pletykák, a téves percepciók nem jelentenek ténybeli alapot.

[84] Ezt követően a felülvizsgálati kérelem is tételes nyilatkozatot tett az egyes közlések tekintetében.

[85] Az első közlés esetében a felperes előadta, hogy az alperes nem igazolta, hogy a panzió/hostel vendégei használták volna az autót, és hogy ott kábítószer használat és prostitúció történt. A felperes szerint az ebben a körben nyilatkozó tanú elfogult volt, mert a tanú édesapja a felperes régi „haragosa”. Kirívóan okszerűtlennek minősítette azt a mérlegelést, hogy ha valaki bemegy a panzióba, azt ott mindjárt a panzió vendégének kellene tekintenie.

[86] A második közlés esetében kifogásolta, hogy a szemetes állapotok egyetlen forrásaként a panziót és annak vendégeit tüntette fel a cikk, mint a lakók „pokoljárásának” alapját.

[87] A harmadik közlés esetében előadta, hogy igazából érdemi indokolást a jogerős ítélet nem tartalmaz. Nemleges bizonyítás ebben a körben a felperest nem terhelheti, nem az összes ún. „kábitószeres ügy” kapcsolódik a panzióhoz. Minden más körülményt a cikk elhallgatott.

[88] A negyedik közlés esetében a jogerős ítélet indokolását érthetetlennek, önellentmondónak és zavarosnak minősítette, amely őt saját személyében inszinuálta.

[89] Az ötödik közlés esetében kifejtette, hogy igen is lényeges az, hogy a panziót végül is miért zárták be, miért kellett szünetelni a tevékenységnek. A bezárásnak semmilyen köze nem volt kábítószerhez, vagy prostitúcióhoz.

[90] A hatodik közlés esetében kifejtette, hogy valós tény az, hogy a panziót időlegesen bezárták, miként valós tény az is, hogy ezalatt felújítások történtek – a cikk ezzel szemben azt állította (híresztelte), hogy a panzióban „semmilyen felújítás” nem történt. A felperes a „román tetőfedők”, mint vendégek legendáját is hamisnak találta.

[91] A hetedik közlés esetében kifejtette, hogy valós tény az, hogy egy ellenőrzés idején nem állt rendelkezésre üres szoba, ezt azonban a cikk abban a hamis színben tüntette fel, hogy a panzió (hostel) ellenőrzés nélkül kapott működési engedélyt.

[92] A kilencedik közlés esetében kifejtette, hogy rendkívül lejáratozó annak közlése, hogy a panzióból „heti szinten” vittek el vendégeket, hiszen a perbeli időszak 204 hetet jelentett, ehhez képest a rendőri intézkedések száma a hivatalos tájékoztatás szerint csupán 27 volt.

[93] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, és perköltséget igényelt. Álláspontja szerint valamennyi kérdésben a másodfokú bíróság megalapozott álláspontot foglalt el. A bizonyítékokat helyesen mérlegelte.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[94] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét nem találta alaposnak, az alábbiak szerint.

[95] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[96] A Pp. 413. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. A jogszabálysértés megjelölésének követelményrendszerét a Kúria – a korábbi bírói gyakorlatot megerősítve – a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK véleményben jelentette meg. Az önmagában kötőerővel

nem rendelkező kollégiumi vélemény 3. és 4. pontja szerint – amelyet Kúria jelen perben is irányadónak tekintett határozataival megerősített (Jpe.I.60.009/2022/10. [61], Pfv.IV.20.998/2020/4., Pfv.V.20.917/2021/8., Gfv.VI.30.367/2021/6., Pfv.I.21.083/2019/12., Pfv.IV.20.035/2023/7.) több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet többféle okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel [PK vélemény 6. pont, Kúria Gfv.VII.30.577/2016/6., megjelent: BH2017.196.].

[97] A felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. Érdemben ugyanis csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja. Mivel a felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, és nem az elsőfokú bíróság ítélete (Kúria Pfv.III.21.631/2019/5., Pfv.III.20.088/2020/3.), ezért a felülvizsgálati kérelemben az azt előterjesztő félnek az álláspontja szerint a másodfokú bíróság által a jogerős ítélet meghozatalakor elkövetett jogszabálysértéseket kell megjelölnie [Kúria Pfv.V.20.797/2016/11. (BH 2017.232.)]. Mindezek alapján a Kúria érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálta és értékelte, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely pontos megjelölését és a jogszabálysértés megfelelő körülírását is.

[98] A jelen esetben a Kúriának arról kellett döntenie, hogy a felperes által kizárólagos jogi indokként megjelölt Smtv. 12. § (1) bekezdése az egyes közlések tekintetében sérelmet szenvedett-e vagy sem, a mérlegelésre vonatkozó előadások érdemben nem voltak vizsgálhatóak, a Pp. 279. §-ának megjelölése hiányában.

[99] A Kúria egyetértett a másodfokú bíróság döntésével abban, hogy az adott cikk a lakossági panaszokkal foglalkozott a cím4ban kialakult biztonsági-bűnügyi helyzet tekintetében, és bár a felperes a saját személyében közszereplőnek nem tekinthető, maga a cikk témája megalapozza a felperes fokozott tűrési kötelezettségét a véleménynyilvánítások tekintetében.

[100] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit. A (4) bekezdés értelmében a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére. Ezzel összhangban az Smtv. 4. § (1) bekezdése szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. A (3) bekezdés szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcst, valamint nem járhat

mások személyiségi jogainak sérelmével. Az Smtv. 10. §-a a közönség jogaként rögzíti azt, hogy mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése értelmében, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényről állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

[101] Az Smtv. idézett 12. § (1) bekezdése a mástól származó információ továbbadásáért (híreszteléséért) is megállapítja a sajtószerv önálló helyreigazítási kötelezettségét. A következetes ítélkezési gyakorlat továbbra is alkalmazza a PK 14. számú állásfoglalás I. pontjában megfogalmazott azon követelményt, hogy a sajtóközlemény kifogásolt tényállításainak valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét.

[102] A jelen esetben azt a felperes is elismerte, hogy a közbiztonság helyzetének tárgyalása egy adott helyszín vonatkozásában helyi jelentőségű közügynek minősül.

[103] Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozata egyértelműen tartalmazza, hogy a közügyekkel összefüggő vélemény nyilvánításának szabadsága a szólás és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik. Ugyanezen határozat rögzíti, hogy a vélemény nyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [45] [49]}. Ugyanezen határozat rögzíti azt is, hogy a politikai vélemény nyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik. A tények közlése tipikusan a vélemények alapja, ezért még az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tények esetében is indokolt, hogy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét {Indokolás [50]}.

[104] Az Alkotmánybíróság egy másik határozatában rögzítette, hogy a nyilvános közlés megítélése során elsőként arról szükséges dönteni, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Ennek megítéléséhez elsődlegesen a közlés megjelenésének módját, körülményeit, a vélemény tárgyát, kontextusát szükséges figyelembe venni, így a közlést érintően vizsgálni kell a médium típusát, a közlés apropóját adó eseményt, illetve az érkező reakciókat, és az adott közlésnek ebben a folyamatban játszott szerepét. További szempontként szükséges értékelni a kijelentés tartalmát, stílusát, illetve a közlés aktualitását, valamint célját. Amennyiben e körülmények értékelésével az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a vélemény nyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi. Ezt követően a hasonló szempontok alapján abban a kérdésben szükséges dönteni, hogy a közlés értékítéletnek, vagy tényállításnak tekinthető-e. A vélemény szabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, vagy tényállításnak minősül-e {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [39]-[40]}.

[105] A sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag

kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.

[106] Mindezen általános szempontok alapján a másodfokú bíróság helyesen emelte ki azt, hogy a sajtó-helyreigazítási igény vizsgálatánál nem az érintett személy személyes sértettség-érzéséből kell kiindulni mérceként, hanem a társadalmi közfelfogásra kell tekintettel lenni, vagyis arra, hogy az „átlagos” olvasó a közölteket miként értelmezheti, értékelheti a leírtakat. A bíróságnak ezért külső, objektív szemléletmódot kell alkalmaznia, azt kell értékelnie, hogy az olvasók átlagos érdeklődés mellett, miként értelmezhetik a leírtakat, különös figyelemmel a szöveg belső összefüggéseire, a cikk témájára.

[107] Miután alkotmányos alapjogok összeütközéséről van szó (felperes személyiségi jogai kontra szabad véleménynyilvánításhoz való jog), szükséges az ún. „alapjogi teszt” alkalmazása.

[108] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában kiemelt jelentőségű kérdés, hogy meddig terjed egy közéleti vitában érintett személy tűrési kötelezettsége, illetve mennyiben korlátozhatja a véleménynyilvánítás szabadságának érvényesülését a közéleti vitában résztvevők személyiségének a védelme. A 3329/2017. (XII. 8.) AB határozatban a korábbi bírósági gyakorlatra támaszkodva összefoglalta az alapjogok kollíziója során alkalmazandó teszt lépéseit. E kérdés értékelése során az Alkotmánybíróság a következő szempontoknak tulajdonít meghatározó jelentőséget: a véleményt kifejező nyilvános közlés közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e; a nyilvános közléssel érintett személy közszereplői minőségben jelenik-e meg; a nyilvános közlés tényállítást vagy értékítéletet foglal-e magában; a nyilvános közlés sérti-e az érintett személy emberi méltóságát vagy jó hírnevét (becsületét) {3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [38]}. Ha a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, akkor ez a közlés „automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi.”

[109] Mindezen általános szempontok alapján végezte el a közlések külön értékelését a Kúria.

[110] Az első közlés esetében, amely arra vonatkozott, hogy a cikkben szereplő panzió/hostel vendégei használták a típus személygépkocsit. A felperes előadta, hogy a cikk mindkét „használati módot” (rendszeres prostitúció és rendszeres kábítószer használat) a hostel vendégeinek tulajdonítja. A felperes álláspontja szerint nem bizonyította az alperes, hogy a kocsi kábítószer használó vagy ott szexuális szolgáltatást nyújtó személy a panzió vendége lett volna. A felperes előadta azt is, hogy egyetlen tanú nyilatkozott ebben a körben, de ő elfogult, mert az édesapja a felperes haragosa.

[111] A Kúria szerint a másodfokú bíróság helyesen észlelte azt, hogy a kifogásolt állítás a cikkben a jelzett formában nem jelenik meg. A leírás alapvetően a prostitúciós tevékenységre vonatkozik. A gépkocsi kerekének kicserélésére vonatkozó állítást a felperes önállóan nem támadta, miként az autó „visszatérésére” vonatkozó kitélt sem. Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság azt, hogy a lakók előadása alapján tényyszerű volt az a következtetés, hogy a gépjárművet a panzió lakói használták. A felperes a tanú állítólagos elfogultságára (név7) vonatkozó előadást semmilyen módon nem bizonyította, így összességében az elutasítás a Kúria szerint jogszerű volt.

[112] A második közlés tekintetében a felperes előadta, hogy az „vegytisztán iratellenes és önmagával is teljesen ellentétes”. A felperes kifogásolta a döntés azon indokolását, hogy az utca szemetességét a cikk nem kizárólagosan a felperes által üzemeltetett egységek lakóihoz

kötötte volna. A felperes szerint a problémák egyetlen forrásaként a cikk a panziót (hostelt) azonosítja.

[113] A Kúria szerint a cikk leírja a szerző által a helyszínen talált állapotokat, illetve közli egy lakó előadása alapján, hogy „a szomszéd utcában nincs ekkora mocskok”. A cikk a problémák forrásaként a hostelt és a hozzá tartozó magánházakat jelöli meg. Ugyanakkor helytálló a másodfokú bíróság azon megállapítása, hogy olyan állítást a cikk nem tartalmaz, hogy a panzió, illetve a vendégházak kizárólagos okai lennének az állapotoknak. A cikk ebben a körben is alapvetően az interjúalanyok, a lakók álláspontját közvetíti, meglévő állapotokat ír le, így ez a helyreigazítási igény is alappal került elutasításra.

[114] A harmadik közlés tekintetében a felülvizsgálati kérelem lényege az volt, hogy az alperes kifogásolta, hogy a való tények bizonyítását a másodfokú bíróság gyakorlatilag áthárítja a felperesre. A felperes előadta: nem azt kívánja cáfolni, hogy a panzió kapcsán rendőri intézkedésre került sor a kábítószerrel összefüggésben. A felperes előadása az volt, hogy a valóság hamis színben való feltüntetését az jelenti, hogy nem csupán a felperes által üzemeltetett panzióhoz köthetőek a problémák, márpedig a cikk ezt állítja.

[115] A Kúria precedens határozataiban kimunkált ítélkezési gyakorlat szerint a tények egyoldalú, megtévesztésre alkalmas vagy önkényes módon való csoportosítása, egymás mellé helyezése akkor valósítja meg azok hamis színben történő feltüntetését, ha ezzel megváltozik a tartalmuk (Kúria Pfv.IV.21.440/2021/4., Pfv.IV.20.448/2023/3.). Önmagában az a körülmény, hogy a szerző az olvasóra bízta a tényekhez kapcsolódó, a felperes személyére nézve akár negatív következtetés levonását, a sérelmezett közlés tartalmilag nem nyer más értelmet, nem alkalmas a megtévesztésre (Kúria Pfv.IV.20.639/2024/7.) Nem valósítja meg a való tények hamis színben feltüntetését az sem, hogy a való tények között az olvasó esetlegesen a cikk tartalmán túlmutató összefüggést vélhet (Kúria Pfv.20.989/2023/7.).

[116] A másodfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy való tény hamis színben való feltüntetése esetén rögzítendő, hogy mit kell való ténynek tekinteni, ez azonban a jelen esetben elmaradt. Ez önmagában nem ró bizonyítási terhet a felperesre, de legalább tényszerű előadás szükséges ebben a körben. Ehhez képest, az összes körülmény figyelembevételével, ezt a kereseti kérelmet is megalapozottan utasította el a másodfokú bíróság.

[117] A negyedik közlés kapcsán a felperes azt kifogásolta, hogy ő nem adott olyan tájékoztatást sem az utca lakóinak, sem az önkormányzatnak, hogy az általa üzemeltetett egységeknél csak hosszú távú szobabérletről gondolkodik. A felperes szerint a cikk azt tartalmazza, hogy ezen ígérettel szemben történik a szobák napi kiadása.

[118] A Kúria szerint a felülvizsgálati kérelem ebben a tekintetben sem alapos. A felperes személyes előadása szerint adott ilyen tartalmú tájékoztatást az önkormányzati megbeszélésen, még ha nem is valamennyi általa üzemeltetett vendéglátóhely vonatkozásában. Megalapozottan állapította meg a jogerős ítélet, hogy a lakók az üzemeltető azonosságának személye az ingatlanok elhelyezkedése okán érdemben nem tesznek különbséget, hogy a vendégházakra, vagy a hostelre vonatkozott a felperes közlése, és az is megalapozott volt az elutasítás indokai szerint a Kúria szerint, hogy ennek a közlésnek a felperes személye megítélése szempontjából nincs érdemi jelentősége, ezért legfeljebb lényegtelen tévedésnek minősül, ezért helyreigazításra alapot nem ad.

[119] A felperes álláspontja szerint az ötödik közlés valótlanul állította, hogy a lakók panaszai nyomán került sor a hostel tevékenységének ideiglenes felfüggesztésére. A felperes lényegesnek tartotta azt a különbségtételt, hogy nem a lakossági panaszok vezettek az ideiglenes felfüggesztéshez, hanem műszaki hiányosságok.

[120] A felperes szerint az eltérésnek azért is van érdemi jelentősége, hiszen a panaszok lényegként az utcai lakói részéről a szeméttelés, a prostitúció, a kábítószeres szereplés,

vagyis a látszat keletkezik, hogy kriminális, közrendsértő aktivitás volt a bezárás alapja (közösségellenes magatartások). A felperes szerint ehhez képest lényegi eltérés az, hogy kizárólag műszaki okok vezettek a bezáráshoz.

[121] A Kúria szerint a cikk összefüggéseire és lényegi tartalmára figyelemmel, nem ellentétes a logika szabályaival a másodfokú bíróság azon következtetése, hogy a számos általuk tett bejelentésre figyelemmel, rendelkezhetett az önkormányzat az ideiglenes bezárásról. Ismételten szükségesnek tartja rögzíteni a Kúria azt, hogy a mérlegelésre vonatkozó Pp. szabályt a felperes nem jelölte meg megsértett jogszabályként.

[122] A hatodik közlés esetében a felperes kifogásolta azt a közlést, hogy ténylegesen nem történt volna a hostel esetében felújítás. A felperes kifogásolta a közlést azért, mert ténylegesen történt bezárás, ezalatt belső felújításokat végzett, és teljességgel alaptalan volt a „román tetőfedőkre”, mint vendégekre való hivatkozás is.

[123] Ebben a körben a másodfokú bíróság a meghallgatott tanúk előadására támaszkodott, akik külső felújítás jeleit nem tapasztalták, az írást pedig összefüggésbe hozta a hostel állapotával, a vendégek minőségével („az ingatlan lepukkant állapota igényes vendégek fogadására alkalmatlan”), ennek ténybeli alapjait az alperes által becsatolt vendégértékelések is megteremtik.

[124] Mindezekből a Kúria szerint is okszerű következtetés volt az, hogy az újsághoz is forduló lakók külső felújítást nem észleltek. A felújítás hiánya alapvetően erre vonatkozó okszerű megállapítás volt. Helyesen állapította meg a Kúria szerint a másodfokú bíróság azt is, hogy a cikk mondanivalója szempontjából lényegtelen tévedés, hogy a felújítás ideje alatt a panzió be volt zárva.

[125] A hetedik közlés tekintetében a felperes azt kifogásolta, hogy azt a valós tény, hogy a név5 első ellenőrzésénél nem talált rendelkezésre álló üres szobát, és 90 napon belül újra megismételték az ellenőrzést, abban a hamis színben tüntették volna fel, hogy a hostel tényleges ellenőrzés nélkül kapott működési engedélyt.

[126] A Kúria egyetértett azzal a megállapítással, hogy olyan állítást a cikk nem tartalmazott, hogy ellenőrzés nélkül kapta volna meg a működési engedélyt a hostel (panzió). A cikk tartalmából ilyen következtetés ténylegesen nem volt levonható. A Kúria szerint egyértelmű, hogy az ellenőrzések minősítése a nyilatkozók részéről történt olyan módon, hogy „a helyiek szerint az ügynökség ellenőrzései látszólagosak”, konkrétabban egy másik lakó előadása, másik utcai nyilatkozó szerint, „amikor az ellenőr kikerkezett, mivel nem volt szabad szoba, nem tudott megnézni semmit, úgyhogy majd 90 nap múlva visszajön, addig pedig megkapta az engedélyt a hostel.” A Kúria szerint egyik megfogalmazásból sem vonható le okszerűen olyan következtetés, és nem is keletkezik olyan látszat, hogy lett volna olyan időszak, amikor a panzió/hostel engedély nélkül működött.

[127] A kilencedik közlés tekintetében a felperes azt a leírást kifogásolta, hogy a panzió vendégeit heti rendszerességgel viszik el a rendőrök. Előadta, hogy a rendőrség által több évre visszamenőleg dokumentált 26 eset nem támasztja alá a leírást, hiszen a közel 5 éves időszak alatt ez összesen 204 hét. A felperes szerint ez nem lényegtelen tévedés, hanem valós tények hamis színben való feltüntetése. A felperes szerint az egész cikkre jellemző manipulatív eljárásról van szó, jelentős aránytévesztés állapítható meg. Álláspontja szerint a tényállítás érdemben és eredményében valótlan. Az ezt értékelő másodfokú ítélet pedig kirívóan okszerűtlen értékelést tartalmaz.

[128] A Kúria egyetértett a másodfokú bíróság értékelésével abban, hogy a megfogalmazás kétségkívül túlzó, adott esetben „bulvárízű”, de ténybeli alapokkal rendelkezik, mert az adott időszakban a rendőri intézkedések száma az átlagosnál jóval meghaladó volt a panzió/hostel lakói kapcsán.

[129] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból a felülvizsgálati kérelem nem alapos. Az alperes egy helyi közéleti ügyről számolt be, erőteljes megfogalmazások alkalmazásával tükrözte a panaszosok álláspontját, véleményét, de ezzel nem lépte túl a közügyben érvényesülő tágabb véleménynyilvánítási szabadság kereteit, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[130] Amennyiben a kifogásolt cikk tartalma közügyre vonatkozik, a véleménynyilvánítás lehetőségei az átlagosnál tágabbak. A sajtó beszámolhat a közéleti vita tartalmáról, a megfogalmazások erőteljesek, provokatívak is lehetnek. Amennyiben a bíróság egy-egy kitélt az összes körülmény figyelembevételével véleményként értékel, nem vizsgálhatja a kijelentés érték- és valóságtartalmát, mert az nem a feladata.

Záró rész

[131] A Kúria a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban a jogi képviseletével felmerült költsége, mint perköltség megfizetésére. A felülvizsgálati eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj mértékét a Kúria a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján, az alperesi képviselő által felszámított munkadíj alapján állapította meg.

[132] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére is a pervesztes felperest kötelezte. Ennek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján, a meg nem határozható pertárgy értékre figyelemmel határozta meg. Tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[133] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét – saját kérelmére – a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2026. július 8.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró